

Thesis Title	The Adaptive Livelihood Strategies of Small-Scale Rubber Plantation Farmers in Luangnamtha Province, Lao PDR	
Author	Mr. Phoukeo Saokhamkeo	
Degree	Master of Arts (Sustainable Development)	
Thesis Advisory Committee	Professor Dr. Yos Santasombat	Advisor
	Lecturer Phrek Gypmantarisi	Co-advisor

ABSTRACT

The emergence of rubber regime in northern Laos, Luangnamtha province in particular, has not only dominated by Chinese markets, but it also based on the poverty reduction policies which emphasized on the stabilization of shifting cultivation, elimination of opium production, and the increase of forest cover. The transition of traditional agriculture to large areas of rubber plantation has not only reduced the number of forest products, but it has driven local farmers to different directions and brought them to diverse adaptive strategies in order to respond to the poverty reduction strategies.

My research was conducted in Hadyao and Sop Tout villages in Laungnamtha province with the main focuses on the sustainability of livelihood condition of local farmer under the rubber, the adaptive strategies of different group of local farmers, and to explore the appropriation of rubber plantation system to local farmers. The study finds that, planting rubber is able to overcome poverty, yet there are risk of the fluctuation of products and price which may cause by global markets and the threat of climate change. The emergence of farmer group and the practice of individual farmer have brought different achievement to Hmong in Hadyao and Lanten in Sop Tout villages. It also reveals that the performance of small scale farmers has provided the highest profits and it is better adapted to the climate change than other systems.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	ยุทธวิธีการปรับตัวในสวนเกษตรยางพาราของเกษตรกรรายย่อยในแขวงหลวงน้ำทา สปป. ลาว	
ผู้เขียน	นายภูแก้ว เสาคำแก้ว	
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การพัฒนาย่างยั่งยืน)	
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ศาสตราจารย์ ดร. ยศ สันตสมบัติ	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
	อาจารย์ พฤกษ์ ยิบมันตะสิริ	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การเกิดรูปแบบการปกครองการผลิตยางพาราในภาคเหนือของ สปป. ลาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดหลวงน้ำทา ไม่ได้รับอิทธิพลมาจากตลาดจีนเพียงอย่างเดียว แต่ยังเกิดขึ้นมาจากนโยบายการลดปัญหาความยากจนที่เน้นให้มีการรักษาการปลูกพืชหมุนเวียน การกำจัดการผลิตฝืน และการเพิ่มพื้นที่ป่า การเปลี่ยนแปลงการเกษตรกรรมแบบดั้งเดิมไปสู่การปลูกยางพาราในพื้นที่ขนาดใหญ่ไม่เพียงแต่ทำให้ผลิตผลจากป่ามีจำนวนลดน้อยลง แต่ยังส่งผลกระทบต่อท้องถิ่นขับเคลื่อนไปในทิศทางอื่นๆ ที่แตกต่างโดยใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายเพื่อที่จะสนองตอบต่อกลยุทธ์ของการลดปัญหาความยากจน

การวิจัยนี้มีพื้นที่ศึกษาที่หมู่บ้านหาดยาว และสบตุ๋น ในจังหวัดหลวงน้ำทา โดยเน้นศึกษาความยั่งยืนของวิถีการดำรงชีวิตของเกษตรกรที่ปลูกยางพารา ภายใต้การปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ของเกษตรกรแต่ละกลุ่ม และยังศึกษาถึงระบบการปลูกยางพาราที่เหมาะสมกับเกษตรกรอีกด้วย

จากการวิจัยพบว่า การปลูกยางพาราสามารถเอาชนะปัญหาความยากจนได้ แต่ก็ยังประสบกับความเสี่ยงจากการผันผวนของผลิตผลและราคาที่เปลี่ยนแปลงตามตลาดโลก และการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศอีกด้วย การรวมตัวกันของเกษตรกร และการปฏิบัติของเกษตรกรชาววังแต่ละคนในหมู่บ้านหาดยาว และสบตุ๋น นำมาซึ่งความสำเร็จที่ต่างกัน งานวิจัยชิ้นนี้ยังได้พบว่าการปฏิบัติงานของเกษตรกรรายย่อยสร้างผลกำไรสูงสุด และมีการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศดีกว่าระบบอื่นๆ